

ΜΗΝ ΨΗΦΙΖΕΤΕ ΔΗΜΑΡΧΟΥΣ ΠΟΥ

ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

ΤΑ ΖΩΑ

Σε κάποιο παλιό φιλμ του Σαρλώ υπάρχει ένα εντυπωσιακό εύρημα. Στον δρόμο περνάει ένα φορτηγό αυτοκίνητο, γεμάτο κορμούς δέντρων. Πίσω κρέμεται ένα κόκκινο πανί για να επισημαίνει κίνδυνο στους περαστικούς. Στη στροφή το πανί πέφτει και ο Σαρλώ αρπάζει την πεσμένη κόκκινη σημαία τρέχοντας να την ξαναβάλει στην θέση της. Ταυτόχρονα, όμως, από τη γωνία ξεπροβάλλει ομάδα αγανακτισμένων πολιτών, οι οποίοι αμέσως ακολουθούν τον ανύποπτο σημαιοφόρο θεωρώντας τον αρχηγό της επανάστασης. Όταν λοιπόν εξέθεσα κι εγώ κάποια στιγμή “τα αδέσποτα σκυλιά” πριν από μερικούς μήνες, δεν φαντάστηκα ποτέ ότι γινόμουν “μπροστάρης” της εκστρατείας για τη σωτηρία των φτωχών αυτών ζωντανών. Ταυτόχρονα συνειδητοποίησα ότι υπάρχει ένα τεράστιο πλήθος ανθρώπων που αγαπούν φανατικά τα ζώα, τα φροντίζουν και τα προστατεύουν.

Είναι το τμήμα εκείνο του ελληνικού λαού που

επιτέλους αρχίζει να ταυτίζεται με τους λαούς της Ευρώπης. Ο κάτοικος της βαλκανικής χερσονήσου φαίνεται να ξεπερνά το επίπεδο του άξεστου χωριάτη που σφάζει το αρνί στην αυλή του, που πετά το γαϊδούρι του στον γκρεμό, που αχρηστεύει τα άλογα για να τα πουλήσει σαν ζωοτροφές, που καίει το δάσος για να το κάνει οικόπεδο, που έχει αισχρή οδική συμπεριφορά και πετάει σκουπίδια στον δρόμο.

Και, φυσικά κερδίζουμε επάξια τον τίτλο της πλέον απολίτιστης χώρας της Ευρώπης. Αλλά ας επανέλθουμε στα σκυλιά. Οι δήμαρχοι πάρα πολλών περιοχών της πατρίδος μας πιστεύουν ότι η εξόντωση των σκυλιών είναι η καλύτερη λύσις στο πρόβλημα. Αγνοούν βέβαια ότι αυτό το πρόβλημα αναπαράγεται συνεχώς και μονίμως εφόσον αυτά πολλαπλασιάζονται ή εγκαταλείπονται από τα ελεεινά αφεντικά τους.

Εάν υπάρξει ένας χώρος, ένα πάρκο του Δημοσίου περιφραγμένο κάπου έξω από την πόλη,

με εγκαταστάσεις, ιατρείο για θεραπείες και στείρωσεις, τότε το πρόβλημα μειώνεται στο ελάχιστο. Ένα αδέσποτο σκυλί δεν ζει περισσότερο από τρία - τέσσερα χρόνια.

Και θα έχουμε ταυτόχρονα παγκόσμια συμπάθεια υπολογίζοντας και την Ολυμπιάδα του 2004. Όλα αυτά βέβαια είναι φιλά γράμματα για τους υπεύθυνους δημάρχους, που στην πλειοψηφία τους έχουν μεσαιωνικές απόψεις. Στην περιοχή, μάλιστα, των Μεσογείων, όπου ταξιδεύω πολύ συχνά, η κατάσταση είναι τραγική.

Καμιά ψήφο λοιπόν στους δημάρχους που δολοφονούν τα σκυλιά.

Τα ίδια ισχύουν βέβαια για τα κόμματα και το υπουργείο Γεωργίας που όλο φτιάχνει σχετικούς νόμους και ποτέ δεν βλέπουμε τίποτε. Και ούτε γνωρίζουμε τίποτε για τα κοινοτικά κονδύλια, που με τέλεια αδιαφάνεια διανέμονται σε επλεγμένες δημαρχείες. Οι οποίες εν συνεχεία τα χρησιμοποιούν για στιδήποτε άλλο. Μήπως η κυρία Αγγελουπούλου θα πρέπει να λάβει υπ' όψιν της την κατακραυγή εκείνων που πολύ καλά γνωρίζουν ότι η χώρα μας είναι η πλέον

αφιλόξενη για τα ζώα και θα έλθουν στην Ολυμπιάδα του 2004;

Και μην ξεχνάμε ότι οι Έλληνες που αγαπούν τα ζώα είναι πάρα πολλοί και αν κινητοποιηθούν είναι ικανοί να επηρεάζουν εκλογικά αποτελέσματα. Και η εκκλησία επιτέλους ας κάνει κι αυτή κάτι για τα ταπεινά αυτά πλάσματα του Θεού.

Τα ζώα δεν είναι μόνο για να τα τρώνε! Ας περάσει κάποια εγκύκλιο στο χριστεπώνυμο ποιμνίο! Που ξέρεις; Το βασανισμένο γαϊδουράκι είναι κι αυτό ένας άγιος στον χώρο του, το είδος δεν έχει μονοπωληθεί από τους ανθρώπους. Η συγκλονιστική παρουσία του Χριστού που αναποδογύρισε τις αξίες του παλιού κόσμου καλύπτει όλα τα πλάσματα του Θεού. Και ο άγιος Πέτρος είναι σίγουρο ότι θα το λάβει σοβαρά υπ' όψιν του όταν έλθει η στιγμή της κρίσεως - Υπ' όψιν χριστιανοί!